

РЕШЕНИЕ

№ 1243

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12037** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение от 29.10.2020 г., постановено по НАХД № 3338/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 108 с-в. Със същото е потвърдено НП № СОА-19РД02-13/25.03.2019 г. на заместник кмет на Столичната община, с което на [фирма] на основание чл. 200 от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция в размер на 300 лв. за нарушение по чл. 15 от Закона за защита на потребителите.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се отмяната му и отмяната на наказателното постановление. Ответникът изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл.

63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 29.10.2020 г., постановено по НАХД № 3338/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 108 с-в е потвърдено НП № СОА-19РД02-13/25.03.2019 г. на заместник кмет на Столичната община, с което на [фирма] на основание чл. 200 от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция в размер на 300 лв. за нарушение по чл. 15 от Закона за защита на потребителите.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че [фирма] стопанисва магазин за цветя в [населено място], [улица]. На 14.9.2018 г. служител от Столичната община извършила проверка в магазина, като установила, че на общо 27 броя цветя от различни видове в саксии не била поставена продажна цена. Такава не била поставена и а 4 броя букети. Приела за извършено нарушението по чл. 15, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

Бил съставен АУАН, въз основа на този акт е съставено наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Приел е също така, че действително е извършено нарушението по чл. 15, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

Решението на районния съд е правилно.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка съдът е достигнал до правилни правни изводи.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от Закона за защита на потребителите всеки търговец предварително поставя на видно място в непосредствена близост до стоката нейната продажна цена. Въз основан на събраните доказателства правилно първоинстанционният съд е приел за установено, че [фирма] стопанисва магазин за цветя в [населено място], [улица], като на 14.9.2018 г. служител от Столичната община извършила проверка в магазина, като установила, че на общо 27 броя цветя от различни видове в саксии не била поставена продажна цена. Такава не била поставена и а 4 броя букети

При така установените обстоятелства не се споделят оплакванията, съдържащи се в касационната жалба.

Несъмнено е също така обстоятелството, че с оглед на вида на извършените нарушения и обществените отношения, които засягат същите, не може да се обоснове наличието на маловажен случай по смисъла на чл. 28, б. „а“ от ЗАНН. Тези си изводи настоящата инстанция съобразява и с обстоятелството, че като особено важни, мерките за защита на потребителите са определени и в Договора за създаване на Европейската общност (задължителен за Република България и приложим за нея съгласно препращащата норма на чл. 2 от Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в учредителните договори) – чл. 153, т. 1 (консолидирана версия), съгласно който с цел подкрепа интересите на потребителите и осигуряването на високо равнище на защита на потребителите, Общността съдейства за закрила на здравето, сигурността и икономическите интереси на потребителите, както и за развитието на тяхното право на информация, просвета и самоорганизиране с цел защита на техните интереси. Политиката за защита на потребителите се определя като хоризонтална такава, която следва да се взема под

внимание при определянето и осъществяването на другите политики и действия на общността – чл. 153, т. 2 от Договора за създаване на Европейската общност (консолидирана версия). Че политиката за защита на потребителите е особено важна следва и от възможността националните законодателства на държавите-членки на Европейския съюз да въвеждат по-стриктни защитни мерки за защита на потребителите – чл. 153, т. 5 от Договора за създаване на Европейската общност.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.10.2020 г. постановено по НАХД № 3338/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 108 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: